

ærede Ordfører her har Ret, naar han siger, at den Slags Opgaver fremmes bedst og sundest, naar Folk i vedkommende Egn slutte sig sammen for at føre det igennem. Det er den bedste og fremkommeligste Vej, men det er ikke en Statsopgave her at gribe ind. Og hvorledes skulde vi egentlig bære os ad med dette? Der er ikke Spor af Tvivl om, at naar Staten vilde købe et eller andet Mergelleje, vilde vedkommende Ejer i langt højere Grad end nu sørge for at drive Prisen i Vejret. Den eneste Maade, hvorpaa der kunde kommes frem ad den Vej, var, at vi havde en Lov, hvorefter vi kunde ekspropriere. Men saa burde det ærede Medlem først komme med et Forslag i den Retning, før han kom med dette. For øvrigt tror jeg heller ikke, dette er en Vej, vi skulle frem ad, det er ikke derfor, jeg nævner det, men der vilde dog saa have været en lille Smule Plan i det hele.

Nej, med Hensyn til Spørgsmaalet om Opdyrkning af Hederne tror jeg, vi skulle gaa frem ad de Veje, som i adskillige Aar have vist sig at være farbare. Vi skulle støtte, saaledes som der jo ogsaa er Forslag om, alt hvad der kan bidrage til at fremme Brugen af Mergel. Det er rigtigt. Vi skulle yde Tilskud til Transport af Mergel og Gødningsskalk. Her er ved Ændringsforslag Nr. 174 stillet Forslag om Anskaffelse af et nyt transportabelt Mergelspor, og til næste Aar kommer der Forslag om et Spor til. Det er Veje, vi have vandret ad i nogen Tid; vi vide, at her gøre vi virkelig Gavn. Det Forslag derimod, som det ærede Medlem og hans Medforslagsstiller stille frem, føre os ud i noget ganske vildt og uberegneligt. Saaledes ser jeg i alt Fald paa det, og jeg kan ikke andet end anbefale det høje Ting, at forkaste disse Forslag som temmelig umulige.

Men jeg maa tilføje, inden jeg slutter, at hvis der kommer — og det vil der sikkert nok i Tidens Løb komme — Spørgsmaal frem, hvorefter Hedeopdyrkingen kan fremmes ad andre Veje, saa vil jeg selvfølgelig tage saadanne Spørgsmaal under meget nøje og velvillig Overvejelse. Men jeg tror, at saadanne Tanker fostres neppe herovre i København, de fostres blandt de Mænd, der arbejder ude omkring paa den jyske Hede og vide, hvordan Sagen skal gribes an.

Anders Nielsen: Jeg har en Admonition at rette til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M.

Klausen). Han oplyste det høje Ting om, at han fra en Række af Hedehusmænd ovre i min Valgkreds havde modtaget Tak for sin Virksomhed i Hedeopdyrkingens Tjeneste. Han oplyste, at disse Henvendelser vare underskrevne af 110 Husmænd, og tilføjede, at disse Hedehusmænd fik jeg nok Lejlighed til at stifte nærmere Bekendtskab med. Det ønsker jeg i høj Grad, og jeg beder det ærede Medlem — privat naturligvis — give mig Adresserne paa disse Husmænd, saa vil jeg sætte mig i Forbindelse med dem. Jeg ønsker at tale med dem netop om dette Spørgsmaal.

Formanden: Jeg finder det rigtigt hermed at afbryde Forhandlingerne.

Zahle: Maa jeg gøre en kort Bemærkning.

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Zahle: Min korte Bemærkning er blot en Henstilling til den højtærede Formand, om jeg kan faa Lov til at udtale mig nu. Jeg har hørt, at der skal være Aftenmøde, og jeg er forhindret i at være til Stede ved dette. Hvis jeg ikke faar Lov til nu at tale nogle Minutter, vil jeg være afskaaren fra at deltage i denne Debat.

Formanden: Det ærede Medlem kan faa Lov til at tale til Kl. 4.

Zahle: Saa maa jeg benytte mig af denne Tilladelse. Jeg har aldrig før troet, at der var noget som helst ondt i det ærede Medlem for Rønne (Blem), men efter at jeg i Dag har set ham ikke alene jage en Kniv i den højtærede Landbrugsminister, men ogsaa staa og vride den rundt i Saaret, maa jeg rigtignok sige, at jeg har faaet et noget forandret Syn paa det ærede Medlem naturligvis i politisk, ikke i personlig Henseende. Det ærede Medlem gjorde nemlig med Omhu Rede for, hvor ganske overordentlig let det var at imødekomme samtlige disse Andragender fra de sjællandske, fynske, jyske og bornholmske Husmænd, som jeg har haft Lejlighed til at lade omdele her i Tinget, men da disse samme Husmænds Organisationer i — jeg tror — December Maaned i Fjor henvendte sig til den højtærede Landbrugsminister med disse Andragender, som nu blive imødekomne, svarede den højtærede Landbrugsminister dem, at det var aldeles umuligt at imødekomme dem,